

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Daniele Abbate, qui in calice reperit crudam carnem, cap. 59.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

posset cum Psalmista: Auertisti faciem tuam à me, & factus sum conturbatus. Spero quòd postea vitam suam emendauerit. Quibusdam etiam sacerdotibus indignè conficientibus pius Dominus sacramentum subtrahit, ne sibi ad iudicium sumant.

CAPVT LVIII.

Quidam sacerdos, Ervvinus nomine, Colonię in ecclesia beati Petri Apostoli ad altare sanctę crucis Missas celebrare consuevit: hic cū die quadam post transubstantiationem hostiam deponeret, de altari rotabatur: quam cū vbique circa altare quæreretur, & populus cu eo, nō est inuenta. Haud dubium, quin per manus sanctorū angelorum perlata sit in sublime altare Dei, ne sacerdos luxuriosus eā sumeret ad suam damnationem: habebat enim concubinam suam manifestè. Simile habes in distinctione secunda capitulo quinto, de sacerdote cui columba ob fornicationem sacramentum tulit. Alij sunt sacerdotes circa sacramentum altaris tam negligentes, & tam indeuoti, vt ex consuetudine conficiendi, corpus Domini à cibis aliis non discernant.

CAPVT LIX.

Abbas Daniel de Sconauia, cū Prior esset apud nos, sicut ipse nobis retulit, celebrandi gratia capellam sancti Reinoldi, quę sita est iuxta ecclesiam sanctorum Apostolorum in Colonia, intrauit: qui cū sacerdotalibus fuisset indurus, & populus ad audiendam Missam per nolam conuocatus, cū calicem præpararet, particulam crudę carnis illi intrinsecus reperit adhaerentem. Territus valde, cū deliberaret utrū sibi esset celebrandum vel cessandum, populum timens scandalizare, si vestes exueret, panē calici superposuit, vinum & aquam infudit, sicque celebrans, totum simul sumpsit. Dicta missa requisit ab inclusa, cui calix commissus fuerat, quis nouissimè in eodem calice celebrasset: quę respondit; Dominus talis, nomine eum designans. Erat enim dictę ecclesię sanctorum Apostolorum Canonicus sacerdos secularis nimis, modicum vel nihil habens religiosita-

tis,

nis, deuotionis, siue diuini timoris. Ego puto me eisdem Missæ interfuisse. Confessus est nobis præfatus Daniel, etsi tunc non mihi, nunquam se in aliqua Missa tantum habuisse consolationis, antea vel postea, quantum in illa. Postea cum idem Bertolphus hospitaretur apud nos, Abbas noster negligentiam ei recitauit, sed nescio qualiter Deo satisfecerit. APOLLONIVS: Melius esset tam miseræ vitæ sacerdotibus, de qualibus supra dictum est, tacitis verbis, & remota intentione, tantum simulatione celebrare, quam corpus Domini conficere, & sumere ad iudicium sibi. CÆSARIUS: Plus istos quædam autoritas dicit peccare, quia nihil simulatoriè, nihil prestigiôsè, vel aliter quam institutum est in ecclesia, in hoc sacramento fieri debet. Idem sentiendum est de his, qui sine ordinibus celebrant, & more sinearum alios imitantur. APOLLONIVS: Vnde hoc probas? CÆSARIUS: Ozias Rex Iuda, cum ex nimio feruore deuotionis officium sacerdotale sibi usurparet, à Domino lepra percussus est. Non puto quin multi sub eo essent mali sacerdotes indignè offerentes, qui tamen puniti non sunt. Sicut enim secundum quantitatem & qualitatem culpæ quantitas & qualitas pænæ moderantur: ita è contrario, ex pænâ cognoscitur culpa: audi de hoc recens exemplum.

CAPVT LX.

*Missam
dicentes
non ordi-
nati sa-
cerdotes,
penitentia-
rum.*

Sicut mihi narrauit suprascriptus Daniel, clericus quidam quando Parisijs studuit, horrendum factis spectaculum in ecclesia sanctæ Mariæ Dei genitricis populo præbuit: Nam sacer ignis penè manus eius deuorauerat: quem secretiùs cum campanarius interrogasset, cuius esset ordinis, & ille respondisset, Sacerdotij, subiunxit: Nunquam sacro Chrismate manus istæ perunctæ sunt. Sentiens ille spiritu prophético se deprehensum, confessus est culpam. Quantum Christo tanta præsumptio displiceat, sequens exemplum manifestat.

CA: